

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Frisprog mod H. H. Hr. Biskop Mynsters Forslag til en ny Forordnet Alterbog

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 40. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1839_640-txt-shoot-idm1604/facsimile.pdf (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

rer og Lever, taler eller skriver, hvem de betroe deres Børns moralske og religiøse Dannelse i den særligste Alder, og det, skøndt han, blandt Andet, ved, at Hr. Professor Clausen maa have mange Disputer mellem Præsterne, som det var for Synd at forlange, Lutherske Forældre skulde lade forklare deres Børn Luthers Catechismus, og skøndt han selv bemærker, at Præsterne især ved Confirmandernes Underviisning har al den Frihed de med Rette synes at kunne forbre!

Jeg ved det meget godt, og mindes daglig derom, at lærde Mand og selv Geistlige, jeg mindst havde ventet det af, tænke heel papistisk om „Almens Christendom,“ som Noget, der egentlig kun bestaaer i, at de gaar stiltig i Kirke og kalde Præsten „Fader,“ hvordan han saa er, er ham til Billie i alle Maader, og lever hvad han kalder dybselig, uden at vove sig til at bedømme, om det ogsaa stemmer overens med den Christnes Tro; men at Hr. Biskop Wunster ogsaa hældede til den Side, har jeg været seent til at troe, og jeg kan endnu ikke begribe Mueligheden deraf, men kan ligesaa lidt anderledes forklare mig hans Modbydelighed for Sognevaandets Besøg selv ved Confirmationen, hvor han dog selv tilstaaer, hverken Allerbog eller Ritual kan eller skal berøve Præsten hans Frihed til at tale som han tænker og troer. Hvad der i denne Henseende forblinder Hr. Biskoppen, er imidlertid vel den Fordom, at Man intet Ansvar har for hvad

der er En foreskrevet; thi havde vi Præster intet Ansvar for hvad vi kalde den Christnes Tro, og hvad vi foreskree om Raademidlerne, naar det kun stod i den serordnede Allerbog, da havde naturligvis Forældre heller intet Ansvar for hvad de lod Præsten sige til deres Børn, naar der kun er et Reskript for, de skal betroe dem til ham; men jeg er vist paa, vor Herre Christus tænker ganske anderledes, og vil, naar vi mødes for Hans Domsol, kræve os strengt til Regnskab for vort Ord om Ham, enten det saa stod i Allerbogen eller ikke, og kræve Bønden saavel som Biskoppen til Regnskab for sin Tro og for sin Deslaglighed i de Smaas Forargelse, der troede paa Ham, og derfor maa jeg stemme for al muelig Frihed i Samvittigheds og Saligheds Sager, skøndt jeg derved, desværre, maa stemme i Vertimod Hr. Biskop Wunster.

Dog, ser Intet at unklade, vil jeg endnu engang bede baade Hr. Biskoppen og alle de Geistlige i vor Stads-Kirke, der vil giøre Menigmand umyndig i deres egen Saligheds-Sag, dog se sig om i det virkelig Liv, betragte det sædvanlige Forhold mellem Almen og Sognepræsterne, i det Mindste her paa Døerne, og dog vægne af den søde Drem, at det er en himmelsk Jdyl, der ei maa forstyrres ved selvfleg Reflexion! De vilde da snart opdage, at paa de saa gammeldags Lutheraner nær, har Alle forladt dem, Mængden slyer Kirken som noget andet Dødt, og hvor de „gu-

B.U.H.

